

Sygn. akt III KZ 53/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A.S.**

o wydanie wyroku łącznego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 listopada 2017 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w E.

z dnia 12 września 2017 r., sygn. akt VI Ka (...),

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w E. wyrokiem z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt VI Ka (...), po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego A.S., utrzymał w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w O. z dnia 21 marca 2017 r., sygn. akt II K (...).

Na rozprawie odwoławczej A.S. reprezentowany był przez obrońcę z urzędu natomiast nie uczestniczył w niej pozbawiony wolności skazany, który pouczony o treści art. 451 k.p.k. (k. 97), nie wnosił o doprowadzenie.

W dniu 25 sierpnia 2017 r. skazany wystąpił z wnioskiem o doręczenie mu wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem w celu złożenia kasacji.

Zarządzeniem z dnia 12 września 2017 r., sygn. akt VI Ka (...), Przewodniczący VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w E. na podstawie art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 2a i 3 k.p.k. odmówił przyjęcia przedmiotowego wniosku, jako złożonego po terminie.

Zarządzenie powyższe zaskarżył A.S.. Nie formułując wniosku końcowego podniósł, że termin do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku powinien być dla niego liczony od dnia doręczenia odpisu wyroku, którego do chwili składania zażalenia nie otrzymał. Nadto wskazywał na wady wydanych w jego sprawie orzeczeń, tak przez sąd *meriti*, jak i Sąd drugiej instancji, twierdząc, że są one niesprawiedliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego jest bezzasadne i to w sposób oczywisty.

Na wstępie stwierdzić należy, że irrelewantne z punktu widzenia kontroli zaskarżonego zarządzenia są te wywody skarżącego, które dotyczą nieprawidłowości zaistniałych w jego ocenie w toku procedowania przez sądy obu instancji w przedmiocie wyroku łącznego. Przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy jest bowiem wyłącznie zasadność lub niezasadność decyzji procesowej o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia orzeczenie i doręczenie wyroku z uzasadnieniem.

Powodem podjęcia kwestionowanego zarządzenia było, jak to w sposób jednoznaczny wynika z jego treści, złożenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego i doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem z przekroczeniem terminu określonego w art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. Przepis ten przewiduje, że stosowny wniosek winien być złożony w terminie 7 dni od daty ogłoszenia orzeczenia, a jeżeli ustawa przewiduje doręczenie orzeczenia, od daty jego doręczenia. Tego rodzaju wypadek – konieczność doręczenia orzeczenia – zgodnie z art. 422 § 2a k.p.k. dotyczy wyłącznie oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy i – pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok – nie był obecny na ogłoszeniu wyroku. W przypadku skazanego A.S. sytuacja określona w powołanym wyżej przepisie nie miała miejsca. Wprawdzie był on pozbawiony wolności, a także nie posiadał obrońcy, bowiem stosownie do treści art. 84 § 2 zd. 1 k.p.k., wyznaczenie

obrońcy z urzędu nakłada na niego obowiązek podejmowania czynności procesowych do prawomocnego zakończenia postępowania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2007 r., II KZ 14/17, R-OSN KW 2007, poz. 1440), i nie był obecny na ogłoszeniu wyroku, jednak nie składał wniosku o doprowadzenie na rozprawę odwoławczą, do czego był uprawniony w oparciu o przepis art. 451 *in principio* k.p.k. W takim układzie procesowym termin do złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem rozpoczął dla niego swój bieg od daty ogłoszenia wyroku.

Poza sporem pozostaje więc, wobec wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w E. w dniu 6 lipca 2017 r. i złożenie przez skazanego wniosku, o którym mowa w art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. dopiero w dniu 25 sierpnia 2017 r., że A.S. przewidzianemu w tym przepisie terminowi uchybił.

Mając na uwadze całokształt poczynionych wyżej rozważań, a więc z jednej strony zgodność z prawem wydanego zarządzenia, natomiast z drugiej strony bezzasadność wniesionego środka odwoławczego, postanowiono jak na wstępie.

as